

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 maja 2015 nr 170/2015 roku, znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **M. L. (I)**, jako zleceniobiorca, podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i zdrowotnemu w od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 roku z tytułu umowy zawartej z płatnikiem składek Szkoła (...) i Klub (...) – A. J. (1) z siedzibą w Ł. a także określił miesięczne podstawy wymiaru składek na w/w obowiązkowe ubezpieczenia społeczne za te okresy:

- na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe:

za miesiąc 11/2013 r. – 572,00 zł,

za miesiąc 12/2013 r. – 616,00 zł,

za miesiąc 01/2014r. - 506,00 zł,

za miesiąc 02/2014r. - 242,00 zł,

za miesiąc 03/2014r. - 176,00 zł,

za miesiąc 04/2014r. - 176,00 zł,

za miesiąc 05/2014r. - 308,00 zł,

za miesiąc 06/2014r. - 264,00 zł,

za miesiąc 07/2014r. - 242,00 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne:

za miesiąc 11/2013r. - 507,59 zł,

za miesiąc 12/2013r. - 546,64 zł,

za miesiąc 01/2014r. - 449,02 zł,

za miesiąc 02/2014r. - 214,75 zł,

za miesiąc 03/2014r. - 156,18 zł,

za miesiąc 04/2014r. - 156,18 zł,

za miesiąc 05/2014r. - 273,32 zł.

/decyzja – k. 315 - 318 akt ZUS/

Decyzją z dnia 15 maja 2015 nr 171/2015 roku, znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **A. S. (I)**, jako zleceniobiorca, podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w miesiącach od dnia 2 września 2014 roku z tytułu umowy zawartej z płatnikiem składek Szkoła (...) i Klub (...) – A. J. (1) z siedzibą w Ł. a także określił miesięczne podstawy wymiaru składek na w/w obowiązkowe ubezpieczenia społeczne za te okresy:

- na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe:

za miesiąc 10/2014 r. – 88,00 zł,

za miesiąc 11/2014 r. – 88,00 zł,

za miesiąc 12/2014 r. – 88,00 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne:

za miesiąc 10/2014 r. – 78,09 zł,

za miesiąc 11/2014 r. – 78,09 zł,

za miesiąc 12/2014 r. – 78,09 zł,

/decyzja – k. 319 - 322 akt ZUS/

Decyzją z dnia 15 maja 2015 nr 172/2015 roku, znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **P. L. (1)**, jako zleceniobiorca, podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w od dnia 2 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 roku z tytułu umowy zawartej z płatnikiem składek Szkoła (...) i Klub (...) – A. J. (1) z siedzibą w Ł. a także określił miesięczne podstawy wymiaru składek na w/w obowiązkowe ubezpieczenia społeczne za te okresy:

- na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe:

za miesiąc 01/2013 r. – 1.462,00 zł,

za miesiąc 02/2013 r. – 1.341,00 zł,

za miesiąc 03/2013 r. – 791,00 zł,

za miesiąc 04/2013r. - 220,00 zł,

za miesiąc 06/2013r. - 467,00 zł,

za miesiąc 07/2013r. - 28,00 zł,

za miesiąc 10/2013r. - 637,00 zł,

za miesiąc 11/2013r. - 242,00 zł,

za miesiąc 12/2013r. - 198,00 zł,

za miesiąc 01/2014r. - 176,00 zł,

za miesiąc 02/2014r. - 330,00 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne:

za miesiąc 01/2013 r. – 1.297,38 zł,

za miesiąc 02/2013r. - 1190,00 zł,

za miesiąc 03/2013r. - 701,93 zł,

za miesiąc 04/2013r. - 195,23 zł,

za miesiąc 06/2013r. - 414,41 zł,
za miesiąc 07/2013r. - 24,85 zł,
za miesiąc 10/2013r. - 565,27 zł,
za miesiąc 11/2013r. - 214,75 zł,
za miesiąc 12/2013r. - 175,71 zł,
za miesiąc 01/2014r. - 156,18 zł,
za miesiąc 02/2014r. - 292,84 zł,
za miesiąc 03/2014r. - 154,00 zł
/decyzja – k 323 – 326 akt ZUS/

W uzasadnieniu wymienionych wyżej decyzji wskazano, że organ rentowy w okresie od 5 stycznia 2015 r. do 15 stycznia 2015 r. oraz od 26 stycznia 2015 r. do 28 stycznia 2015 r. przeprowadził kontrolę wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek A. J. (1). Kontrolą objęto okres od 4 kwietnia 2011 r. do grudnia 2014 r. W wyniku kontroli ustalono, że płatnik składek nie dokonał zgłoszeń ww. ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego osób z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych oraz nie dokonał naliczenia składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy (w stosunku do osób osiągających przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę) i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W trakcie kontroli przedłożono zawarte pomiędzy płatnikiem i wymienionymi w treści ww. decyzji osobami umowy o dzieło, w których jako ich przedmiotem wskazano odpowiednio dla każdej z ww. osób: zouk, break dance dla dzieci 9-12 lat oraz przygotowanie układu choreograficznego i kurs tańca. Zdaniem organu rentowego ww. umowy, pomimo nazwania ich umowami o dzieło, są umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o zleceniu.

Płatnik składek Szkoła (...) i Klub (...) – A. J. (1) z siedzibą w Ł., działając za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, złożył w dniu 19 czerwca 2015 roku odwołanie od każdej z wymienionych wyżej decyzji, zaskarżając ją w całości oraz wnosząc o jej uchylenie. Zaskarżonym decyzjom wnioskodawczyni zarzuciła naruszenie prawa materialnego:

- art. 627 k.c. poprzez błędne zinterpretowanie zawartych umów o dzieło jako umów o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia,

- art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e, art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6, art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 4 oraz art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 64, poz. 1027 ze zm.) poprzez ich zastosowanie i błędne objęcie ubezpieczonego ubezpieczeniami społecznymi pomimo braku podstaw prawnych do objęcia w/w ubezpieczeniami społecznymi z tytułu zawartych z płatnikiem umów.

W odwołaniu wnioskodawczyni wniosła również o połączenie spraw wywołanych wniesionymi odwołaniami do wspólnego rozpoznania ze sprawą z odwołania od decyzji z dnia 15 maja 2015 nr 169/2015 roku, znak (...)- (...).

/odwołanie k. 2-4 akt VIII U 1930/15; odwołanie k. 2-4 akt VIII U 1931/15; odwołanie k. 2-4 akt VIII U 1933/15/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wnosił o ich oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu skarżonych decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 12-15 akt VIII U 1930/15; odpowiedź na odwołanie k. 14-17 akt VIII U 1931/15; odpowiedź na odwołanie k. 11-14 akt VIII U 1933/15 /

Na rozprawie w dniu 21 października 2015 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołania, a pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołań.

/protokół rozprawy – k. 32, akt VIII U 1930/15/

Zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2015 r. Sąd, na podstawie art. 219 k.p.c., postanowił połączyć sprawę o sygn. Akt VIII U 1931/15 (z odwołania od decyzji z dnia 15 maja 2015 nr 170/2015 roku, znak (...) - (...), dotyczącej ubezpieczonego M. L. (1)) oraz sprawę o sygn. Akt VIII U 1933/15 (z odwołania od decyzji z dnia 15 maja 2015 nr 171/2015 roku, znak (...) - (...), dotyczącej ubezpieczonego A. S. (1)) ze sprawą o VIII U 1930/15 (z odwołania od decyzji z dnia 15 maja 2015 nr 172/2015 roku, znak (...) - (...), dotyczącej ubezpieczonej P. L. (1)) celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzić postępowanie pod sygn. akt VIII U 1930/15.

/zarządzenia z dnia 3.08.2015r. w aktach sprawy VIII U 1931/15 i VIII U 1933/15/

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

A. J. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła (...) i Klub (...) A. J. (1) z siedzibą w Ł. od 1 kwietnia 2011 r. Przedmiotem działalności są pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych. Wnioskodawczyni prowadziła działalność do 16 sierpnia 2015 r.

/zaświadczenie – k. 249 – 250 akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni – k. 37/

A. J. (1), w ramach prowadzonej działalności, prowadziła szkołę tańca i zatrudniała, na podstawie umów nazwanych umowami o dzieło, profesjonalistów tancerzy, którzy prowadzili zajęcia z tańca. Płatnik składek reklamował swoją działalność w Internecie i tak zgłaszały się osoby chętne do nauki tańca, tzw. uczestnicy projektów. A. J. (1) wynajmował pomieszczenia do ćwiczeń od siostry swojego męża. Były to 3 sale o powierzchni łącznej ok. 400 m. kw, położone na piętrze. Grupy uczestników liczyły od 6 do 8 osób. Niekiedy były liczniejsze. Czasami A. J. (1) proponowała muzyka do danego tańca, czasami – proponował j a prowadzący .

Prowadzący **uczyli** tańca uczestników, a następnie przygotowywali choreografię występu dla każdej z grup i na taki występ grupy przychodziła najczęściej rodzina uczestników. Występ był nagrywany i prawa autorskie do takiego pokazu wykonawca umowy przenosił na wnioskodawczynię. Płatnik składek, w ramach działalności , przygotowywała także pokazy dla różnych firm.

/zeznania wnioskodawczyni – k. 51v – 52 w zw. z k. 65, zeznania zainteresowanego M. L. (1); e-protokół z rozprawy z dn. 06.05.2016 r.: 00:03:38 – 00:37:22 – płyta CD k. 66; zeznania świadka A. D. – k. 52v - 53 /.

W dniu 1 października 2013 r. pomiędzy płatnikiem składek - A. S. (2) (...) i Klub (...) z siedzibą w Ł., zwaną Zamawiającym, zawarta została z zainteresowanym **M. L. (1)**, zwanym Wykonawcą, umowa nazwana „umową o dzieło wraz z przeniesieniem praw autorskich nr 27”, której przedmiotem była nauka tańca „zouk”. M. L. (1) ma średnie wykształcenie techniczne . Z zawodu jest technikiem budowlanym. Formalnych uprawnień tancerza i choreografa nie posiada . Zajęcia z uczestnikami kursów odbywały się najczęściej jeden raz w tygodniu i trwały kilka godzin. Elastycznie, w zależności od liczebności grupy uczestników , przedmiotu zajęć danego dnia, kondycji uczestników zajęć i planów prowadzącego. M. L. uczył – uczestników grupy tańców: zouk, salsy - choć tego tańca - rzadziej, elementów tańców latynoamerykańskich . Zajęcia odbywały się następująco: najpierw rozgrzewka dla uczestników . Następnie – M. L., jako prowadzący , pokazywał kroki taneczne, elementy danego tańca lub układu tanecznego. M. L. uczył, uczestników kursu – kroków tanecznych o, który ułożył prowadzący. Niekiedy M. L. – prowadził zajęcia, poświęcając

cały program danego dnia na rozwój grupy, a zajęcia choreograficzne prowadził na następnych zajęciach. Nauka odbywała się w trakcie zajęć choreograficznych. Tańce odbywały się w parach, w grupie.

Strony ustaliły termin wykonania dzieła do dnia 30 czerwca 2014 r. Strony przewidziały wynagrodzenie w wysokości 20 zł netto za każdorazowe przeprowadzenie zajęć przez wykonawcę (czas trwania pojedynczych zajęć 75 minut/60 minut) zł. Wykonawca był zobowiązany do wykonywania dzieła osobiście. W chwili zawarcia umowy M. L. nie wiedział kiedy odbędzie się pokaz. A. J. (1) otrzymywała zaproszenia na pokaz lub przedstawienie, od właścicieli hoteli, centrów handlowych, z różną częstotliwością, z zapotrzebowaniem na różną liczbę tańczących. Do wykonania pokazu były wybierane osoby; nie wszyscy uczestnicy kursu tańca uczestniczyli w pokazach. Układy choreograficzne były rejestrowane na płytach CD. A. J. (1) odtwarzała te zapisy na płytach na życzenie zgłaszającego zamówienie na pokaz o danym profilu. Jeśli nie udało się A. J. zebrać w danym dniu wystarczającej do zrealizowania zamówienia, grupy tańczących osób, sama uczyła

się kroków i tańczyła w miejsce nieobecnego uczestnika kursu. M. L. (1) uczył stałych elementów choreograficznych danego tańca, ale także włączał inne elementy, uwzględniając sugestie uczestników zajęć i ich wizje twórcze.

/umowa – k. 140 akt ZUS, zeznania świadka A. D. k. 52 odwr., M. L. (1) e-protokół rozprawy k. 64 odwr, 65, okoliczności bezsporne /

Z realizacji zawartej z płatnikiem składek umowy zainteresowany przedstawiał raporty dotyczące realizacji zajęć z tańca zouk. **W każdym raporcie jest wskazanie rodzaju aktywności – nauka kroków tanecznych.**

/raporty – k. 133 – 138 akt ZUS/

W dniu 2 września 2014 r. pomiędzy płatnikiem składek - A. S. (2) (...) i Klub (...) z siedzibą w Ł., zwaną Zamawiającym, zawarta została z zainteresowanym **A. S. (1)**, zwanym Wykonawcą, umowa nazwana „umową o dzieło wraz z przeniesieniem praw autorskich”, której przedmiotem był break dance dla dzieci 9-12 lat. Strony ustaliły termin wykonania dzieła do dnia 31 sierpnia 2015 r. Strony przewidziały wynagrodzenie w wysokości 20 zł netto za każdorazowe przeprowadzenie zajęć przez wykonawcę (czas trwania pojedynczych zajęć 75 minut/60 minut) zł. Wykonawca był zobowiązany do wykonywania dzieła osobiście. Ćwiczenia odbywały się raz w tygodniu przez jedną godzinę.

/umowa – k. 86-87 akt ZUS, okoliczności bezsporne /

Z realizacji zawartej z płatnikiem składek umowy zainteresowany przedstawiał raporty dotyczące realizacji zajęć z tańca break dance dla dzieci 9-12 lat. Z raportów jednoocześnie wynikają czynności powtarzające się, dopasowane do możliwości ich wykonywania przez dzieci w takim przedziale czasowym.

/raporty – k. 85 akt ZUS/

W dniu 1 września 2013 r. pomiędzy płatnikiem składek - A. S. (2) (...) z siedzibą w Ł., zwaną Zamawiającym, zawarta została z zainteresowaną **P. L. (1)**, zwaną Wykonawcą, umowa, której przedmiotem było wykonanie dzieła w postaci prezentacji z zakresu tańca, obejmującej elementy tańców reggaeton, latin, hip hop. W umowie jest zawarte wskazanie, że prezentacja ostatecznego układu choreograficznego zostanie przeprowadzona podczas pokazu w Szkole (...) A. J. (1) [S.], w terminie, wskazanym przez A. J. (1). W umowie – termin nie był wskazany. W – umowie-wskazane były [są] czynności, które zobowiązuje się wykonać P. L. (1): przygotowanie układu choreograficznego, przeszkolenie uczniów szkoły z programu, uzgodnionego z Zamawiającym, a obejmującego tańce, wykorzystane do stworzenia układu choreograficznego, sporządzenie raportu z wykonanego zadania, wraz z uzupełnionym dziennikiem z przeprowadzonych zajęć. Wynagrodzenie zostało ustalone ryczałtowo - w wysokości 20 zł. za każde zajęcia. / umowa k. 155 akt ZUS/

P. L. (1) nie tańczyła.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 17 marca 2014r pomiędzy ww. podmiotami zawarta została umowa zlecenia, której przedmiotem było przeprowadzenie kursu tańca w terminie do 1 września 2014 r.

/umowa – k. 153-155 akt ZUS/

Z realizacji zawartej z płatnikiem składek umowy zainteresowana przedstawiała raporty dotyczące realizacji zajęć z tańca latin, hip hop, reggaeton.

/raporty – k. 156 - 160 akt ZUS/

Z tytułu powyższych umów zawartych z zainteresowanymi M. L. (1), A. S. (1) i P. L. (1), nazwanych „umowami o dzieło” płatnik nie dokonał zgłoszeń w/w zainteresowanych do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz nie dokonał wyrejestrowania z w/w ubezpieczeń.

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, w tym akta organu rentowego. Dokumenty te nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, a zatem stanowią w pełni wiarygodne źródło dowodowe oraz w oparciu o zeznania M. L. (1) oraz świadka A. D., których wiarygodność również nie została zasadnie podważona w niniejszej sprawie. Informacyjne wyjaśnienie A. J. (1) nie zostały podważone przez strony, zatem okoliczności, wskazane w wyjaśnieniach – są bezsporne.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń odwołania nie są zasadne i podlegają oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. Prawidłowa kwalifikacja zawieranej umowy nie zawsze jednak jest sprawą prostą - szczególnie w odniesieniu do różnych form działań i prac w szeroko pojętej sferze kultury. I tak np. podczas gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią, zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest kwalifikacja prawna czynności wykonywanych, w ramach zawartej umowy pomiędzy S. (...) i Klubem (...) – A. J. (1) z siedzibą w Ł., a M. L. (1), A. S. (1) i P. L. (1); ocena - czy czynności te wykonywane były na podstawie umów zlecenia czy umów o dzieło, czego pochodną jest ustalenie obowiązku uiszczenia odpowiednich składek ubezpieczeniowych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (t. j. Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585, ze zm.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje

się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt 1e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.) obowiązującej od dnia 1 października 2004 r. osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Stosownie do treści art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, które może mieć charakter materialny, jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu.

Zgodnie zaś z treścią art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przedmiotem tej umowy jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania). Z mocy art. 750 k.c. przepisy o zleceniu stosuje się odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art. 750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5/.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy, należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony, i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Podkreślenia wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzi ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i

staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu.

W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, tj. przedmiotem istotnym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 r. III AUr 357/93).

Zdaniem Sądu zawarta pomiędzy płatnikiem składek, a każdym z zainteresowanych umowa jest umową o świadczenie usług - umową starannego działania, bowiem na jej podstawie zlecający oczekiwał od zleceniobiorcy wykonywania określonej pracy: zainteresowani uczyli chętnych uczestników tańca. To, że niekiedy, nauczane kroki taneczne, mogły stanowić i, niekiedy stanowiły, elementu układu choreograficznego, nie zmienia kwalifikacji – prawnej - tej formy aktywności M. L., A. S., P. L. . Albowiem - możliwość prezentacji, nauczonych kroków tanecznych, w bardziej lub mniej zorganizowanej formie, jest estetycznym finałem każdej – nauki tańca.

Z dokonanych ustaleń wynika, że M. L. (1), strona umowy zawartej przez A. J. (1) w dniu. 1.10.2013r., której przedmiot został określony słowem: „zouk”, ma średnie wykształcenie techniczne. Z zawodu jest technikiem budowlanym. Formalnych uprawnień tancerza i choreografa nie posiada w odniesieniu do umowy. Zajęcia z uczestnikami kursów prowadził najczęściej jeden raz w tygodniu i trwały kilka godzin. Elastycznie, w zależności od liczebności grupy uczestników, przedmiotu zajęć danego dnia, kondycji uczestników zajęć i planów prowadzącego. M. L. uczył – uczestników grupy tańców: zouk, salsy - choć tego tańca - rzadziej, elementów tańców latynoamerykańskich. Zajęcia odbywały się następująco: najpierw rozgrzewka dla uczestników. Następnie – M. L., jako prowadzący, pokazywał kroki taneczne, elementy danego tańca lub układu tanecznego. M. L. uczył, uczestników kursu – kroków tanecznych o, który ułożył prowadzący. Niekiedy M. L. – prowadził zajęcia, poświęcając cały program danego dnia na rozwój grupy, a zajęcia choreograficzne prowadził na następnych zajęciach. Nauka odbywała się w trakcie zajęć choreograficznych. Tańce odbywały się w parach, w grupie.

Strony ustaliły termin wykonania dzieła do dnia 30 czerwca 2014 r. Strony przewidziały wynagrodzenie w wysokości 20 zł netto za każdorazowe przeprowadzenie zajęć przez wykonawcę (czas trwania pojedynczych zajęć 75 minut/60 minut) zł. Wykonawca był zobowiązany do wykonywania dzieła osobiście. W chwili zawarcia umowy M. L. nie wiedział kiedy odbędzie się pokaz. A. J. (1) otrzymywała zaproszenia na pokaz lub przedstawienie, od właścicieli hoteli, centrów handlowych, z różną częstotliwością, z zapotrzebowaniem na różną liczbę tańczących. Do wykonania pokazu były wybierane osoby; nie wszyscy uczestnicy kursu tańca uczestniczyli w pokazach. Układy choreograficzne były rejestrowane na płytach CV. A. J. (1) odtwarzała te zapisy na płytach na życzenie zgłaszającego zamówienie na pokaz o danym profilu. Jeśli nie udało się A. J. zebrać w danym dniu wystarczającej do zrealizowania zamówienia, grupy tańczących osób, sama uczyła

się kroków i tańczyła w miejsce nieobecnego uczestnika kursu. M. L. (1) uczył stałych elementów choreograficznych danego tańca, ale także włączał inne elementy, uwzględniając sugestie uczestników zajęć i ich wizje twórcze.

A zatem – taki charakter aktywności – na podstawie, zawartej umowy – wskazuje jej charakter **jako umowy zlecenia**.

Z dokonanych ustaleń wynika, że w dniu 1 września 2013 r. pomiędzy płatnikiem składek - A. J. (1), zawarta została z **P. L. (1)**, umowa, której przedmiotem było wykonanie dzieła w postaci prezentacji z zakresu tańca, obejmującej elementy tańców reggaeton, latin, hip hop. W umowie jest zawarte wskazania, że prezentacja ostatecznego układu choreograficznego zostanie przeprowadzona podczas pokazu w Szkole (...) A. J. (1) [S.], w terminie, wskazanym przez A. J. (1). W umowie – termin nie był wskazany. W – umowie- wskazane były [są] czynności, które zobowiązuje się wykonać P. L. (1): przygotowanie układu choreograficznego, przeszkolenie uczniów szkoły z programu, uzgodnionego z Zamawiającym, a obejmującego tańce, wykorzystane do stworzenia układu choreograficznego, sporządzeni raportu

z wykonanego zadania, wraz z uzupełnionym dziennikiem z przeprowadzonych zajęć. Wynagrodzenie zostało ustalone ryczałtowo - w wysokości 20 zł. za każde zajęcie.

W odniesieniu do tej umowy, z uwagi na niestawiennictwo Partycji L., Sąd oparł się na zeznaniach M. L. (1), świadka A. D. oraz bezspornych informacjach przekazanych przez płatnika. Jednakże, **ta umowa zawiera znamiona czasownikowe, jednoznacznie wskazujące na charakter aktywności – w postaci realizacji umowy zlecenia.**

Z dokonanych ustaleń wynika, że w dniu 2 września 2014 r. pomiędzy płatnikiem składek - A. J. (1), zawarta została z **A. S. (1)**, umowa nazwana „umową o dzieło wraz z przeniesieniem praw autorskich”, której przedmiotem był break dance dla dzieci 9-12 lat. Strony ustaliły termin wykonania dzieła do dnia 31 sierpnia 2015 r. Strony przewidziały wynagrodzenie w wysokości 20 zł netto za każdorazowe przeprowadzenie zajęć przez wykonawcę (czas trwania pojedynczych zajęć 75 minut/60 minut) zł. Wykonawca był zobowiązany do wykonywania dzieła osobiście. Ćwiczenia odbywały się raz w tygodniu przez jedną godzinę.

Z realizacji zawartej z płatnikiem składek umowy zainteresowany przedstawiał raporty dotyczące realizacji zajęć z tańca break dance dla dzieci 9-12 lat. Z raportów jednoocznie wynikają czynności powtarzające się, dopasowane do możliwości ich wykonywania przez dzieci w takim przedziale czasowym.

I taki charakter aktywności – na podstawie, zawartej umowy – wskazuje jej charakter **jako umowy zlecenia.**

Sąd zwraca uwagę, że cechą umowy o dzieło jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym, a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Tymczasem w przedmiotowej sprawie, jak ustalił Sąd, sposób wykonywania czynności stanowiących przedmiot umowy **był ściśle określony przez wnioskodawcę. Wpływ na ostateczny kształt układu choreograficznego mieli również uczestnicy zajęć tanecznych**, a nie wyłącznie zainteresowani, jako instruktorzy tańca. Zainteresowani nie mieli samodzielności w wykonaniu zleconej pracy, gdyż wykonywali ją **zgodnie z instrukcją płatnika składek, we wskazanym przez niego miejscu oraz czasie**. Potwierdzeniem braku samodzielności zainteresowanych przy realizacji zawartych z wnioskodawczynią umów jest również to, że z czynności podjętych w ramach zawartych umów przedstawiali wnioskodawczyni szczegółowe raporty.

Natomiast cechą umowy zlecenia jest to, że przyjmujący zlecenie musi w zasadzie wykonać czynność, do której się zobowiązał osobiście, powinien przy tym działać z należytą starannością. Dopuszcza się możliwość wykonania zlecenia przez osobę trzecią – zastępcę. Powierzenie zlecenia osobie trzeciej jest możliwe wtedy gdy to wynika z umowy, następuje po zawiadomieniu o tym fakcie dającego zlecenie, a przyjmujący zlecenie odpowiada za niewłaściwe działanie zastępcy, ale tylko na zasadzie winy w wyborze. Z zawartej pomiędzy stronami umów nie wynika, że zleceniobiorcy mogli powierzyć wykonywanie zlecenia osobie trzeciej bez zgody płatnika składek.

Tymczasem z regulacji kodeksowej umowy o dzieło wynika, że przyjmujący zamówienie nie ma, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle przeprowadzonych rozważań, umowy zawarte pomiędzy odwołującym się płatnikiem, a każdym z zainteresowanych nie mogą być uznane za umowę o dzieło, gdyż wykonywane przez każdego z zainteresowanych czynności są charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług.

Istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa o świadczenie usług jest zaś umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Takie też czynności były wykonywane przez

zainteresowanych. Treścią bowiem zobowiązania zainteresowanych nie był określony konkretny wynik odpowiadający pewnym z góry ustalonym w umowie warunkom, który podlegałby ocenie, lecz wykonywanie określonych czynności. Efektem końcowym wykonania przez zainteresowanych, zawartych z wnioskodawczynią umów, był **proces nauki tańca uczestników zajęć** tanecznych, dobieranych w istocie przypadkowo, np. w wyniku ogłoszeń w internecie. Tego rodzaju efektu, mimo bezsportnie elementów twórczego wkładu zainteresowanych w proces nauki, w ocenie Sądu nie można jednak zakwalifikować za dzieło w rozumieniu art. 627 k.c.

Zdaniem Sądu orzekającego czynności wykonywane przez zainteresowanych nie miały charakteru czynności przynoszących konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady (art. 637 KC - uprawnienia z tytułu rękojmi), były one w istocie realizowane w ramach umowy starannego działania, mających charakter umów zlecenia, co rodzi obowiązek objęcia zainteresowanych ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym oraz zdrowotnym i wypadkowym z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika składek.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy: M. L. (1), A. S. (1) i P. L. (1) podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie obowiązywania podpisanych przez nich umów jako zleceniobiorcy u płatnika składek.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł w punkcie 2. sentencji zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, zasądzając z tego tytułu od A. J. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 2.400 zł. Na kwotę tę złożyło się wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego w osobie radcy prawnego, ustalone w oparciu o § 2 ust 1 i 2 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t. ze zm.) w zw. z § 21, § 22 i § 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłać pełnomocnikowi wnioskodawczyni.